

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!
28-11-2017

dinsdag 28 november 2017 · 2 minuten lezen

Der dagen zat?

ROB SCHOUTEN

Een van de indrukwekkendste documentaires die ik ooit zag, was een gesprek met de Russische meesterpianist Svjatoslav Richter aan het eind van zijn leven. Richter, toch al nooit het zonnetje in huis, verklaarde dat hij nooit van zichzelf gehouden had en goed pianospelen kon hij ook niet meer. Inderdaad, hij speelde iets (een ballade van Chopin geloof ik) en het leek nergens op, al was het nog altijd honderd keer beter dan wat ik ervan bak.

Hij was het toonbeeld van een teleurstellende oude dag. Het is iets wat ik zeer vrees. In de film 'Youth' van Paolo Sorrentino tellen de bejaarde mannen Michael Caine en Harvey Keitel hun piezelige plasjes en als Jane Fonda Harvey vertelt dat hij een ouwe man geworden is die ook als kunstenaar niks meer voorstelt, stort hij zich van het balkon: waarom nog verder geleefd als je niks meer kunt?

Mopperen of springen, dat lijkt een beetje de keus, behalve natuurlijk als je Mick Jagger heet of Hendrik Groen en er op 83-jarige leeftijd nog wat van wilt maken. Maar nu we almaar ouder worden en steeds meer zorg nodig hebben is de vraag welke dood verkieslijker is: die in bed, het ideaal van vroeger of die in het harnas, gewoon terwijl je nog in vol bedrijf bent zoals de komiek Tommy Cooper overkwam, die tijdens een voorstelling in Her Majesty's Theatre in Londen voor het oog van duizenden toeschouwers opeens achterover de coulissen in plofte: dood.

Hoe val je als senior niet in het zwarte gat van de vergetelheid?

Sinds Koot en Bie de krasse knarren in onze maatschappij introduceerden, volstaat het niet langer om op je oude dag ergens op een stoel in een achterkamertje bij je kinderen te fossiliseren of op feestdagen voor de gezelligheid eventjes in omloop gebracht te worden. De wijze oudere, die tevoorschijn wordt gehaald als er een levensprobleem is of die men raadpleegt als het misgaat, raakt langzaam uitgestorven, als hij er al ooit geweest is.

Het was een rol waar ik me stilletjes op had verheugd. Maar nee, we moeten fit en bezig zijn, meedoen! Voltaren helpt, met je schoonzoon winkelen in de Jumbo, op naar Beter horen!

Onlangs hoorde ik van een oude vriend, oud in beide opzichten, dat hij op een cursus valpreventie was gegaan. Mij lijkt het nuttig ook een cursus sociale valpreventie te organiseren, hoe val je als senior niet in het zwarte gat van de vergetelheid?

Het heeft iets tegenstrijdigs. De vooruitgang in wetenschap en technologie zorgt ervoor dat we allemaal stukken ouder worden, maar ook dat we steeds sneller achter beginnen te lopen. In de Nationale Zorggids lees ik dat in 2030 dementie de belangrijkste doodsoorzaak zal zijn. Ik sla het allemaal 'mit brennender Sorge' gade.

In het A. Roland Holsthuis, waar ik momenteel vertoef (nee, geen bejaardentehuis of zorgcentrum) lees ik een van de laatste gedichten van de voormalige Prins der Dichters, 'Gebroken':

'Zijn vrienden zijn lang al neergeveld / Binnensmonds momplend loopt hij langs de straten: / ouder en eenzelvig, door het bar geweld / der mensen nu voorgoed met rust gelaten.'

Sic transit gloria mundi (of zou het allemaal door de herfst komen?).

Blij met Blendle Premium?

Voor € 9,99 per maand houd je ook na je gratis week toegang. Regel het nu alvast.